

Hr. Kristian Jensen kan næsten ikke holde ud at høre på mig, men derefter spørger han mig aligevel, så jeg er nødt til at svare ham, hvilket jo i sig selv er en voldsom selvmodsigelse. Han mener, at jeg er selvgod. Det mener jeg sådan set ikke. Vi, SF og Venstre, er bare politisk uenige om, hvor den vigtigste vækst skal ske.

Vi har fra SF's side et ønske om at lukke nogle huller i velfærden i det offentlige system for dem, der ikke kan få en bolig. Dem, der ikke får en ordentlig behandling, fordi de hænger fast i et eller andet system, vil vi hjælpe videre. Venstre vil derimod belønne privatforbruget, men det har jo ikke noget med selvgodhed at gøre. Det er to forskellige politiske udviklingslinjer, og det synes jeg er helt fair.

Kl. 13.45

Fru Pia Christmas-Møller spørger, om indgåede aftaler ikke skal overholdes, og det er jo et godt spørgsmål fra netop denne regering. Jo, det er bestemt SF's opfattelse, at indgåede aftaler skal overholdes. Vi har bare ikke altid været enige i de aftaler, der er blevet lavet på kommuneområdet, fordi vi mente, at de var for stramme, og det er lidt i forlængelse af svaret til hr. Kristian Jensen. Vi er jo tilhængere af en højere offentlig vækst, fordi vi gerne vil have løst nogle af de problemer, som man ellers ikke kan løse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg har noteret fru Pia Kjærsgaard, fru Eva Kjer Hansen og hr. Jens Rohde og også fru Pia Christmas-Møller op.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er det jo ikke mig, der indkalder til finanslovsforhandlinger, så jeg kunne sådan set være fuldstændig ligeglad. Men jeg synes da, det er lidt interessant at få et svar fra hr. Villy Søvnald, for det, hr. Holger K. Nielsen, SF's formand, udtrykte i går under de røde faner under 1. maj-møderne var jo, at SF nu skal opfattes som et protestparti, et populistisk venstrefløjsparti, som gerne vil stå uden for det hele med den betydning, det giver, som ganske vist ikke er ret stor, at kunne stå her i Folketingssalen og pudse den hellige glorie.

Er det i hele taget ikke netop det, SF vil? Og er det ikke dét, SF har lagt op til lige siden folketingsvalget i november i bar frustration og bitterhed over, at SF er sat totalt uden for indflydelse? Og heldigvis for det!

Hr. Villy Søvnald omtaler forlig, hvor SF ikke rigtig kunne komme igennem over for den forrige regering: Hvem var det, der var med til at afskaffe efterlevelsespensionen? Hvem var det, der var med i en førtidspensionsreform, som der er utrolig meget utilfredshed med fra førtidspensionisternes side? Hvem er det, der vil oprettholde satspuljeforliget, hvor man tager fra pensionisterne for at dele ud til andre? Er det ikke SF? Bare for at nævne nogle eksempler. Jeg kan godt komme med flere.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal vende tilbage til denne så meget omtalte pjece, hvor vi fra Venstres side har gennemgået, hvad vi synes, der skal ske over for de udsatte grupper.

Når hr. Villy Søvnald nu prøver at kritisere bevillingerne, vil jeg gerne spørge hr. Villy Søvnald helt konkret, om der er tal, som hr. Villy Søvnald er uenig i. Jeg er glad for, at vi over årene har kunnet blive enige i satspuljekredsen om at bevilge penge til bl.a. de udsatte grupper og netop sørge for at komme med nogle konkrete initiativer, og jeg synes, det har været positivt, at så mange partier har stået bag de aftaler, der er blevet indgået.

Jeg kan sige til hr. Villy Søvnald, at hvis vi ser på de samlede offentlige udgifter til de svageste, har de jo været stigende over årene. Det er meget let at læse tallene og se, hvad der bliver brugt i kommuner, amter og stat, og udgifterne har altså været stigende. Men er hr. Villy Søvnald uenig i de tal, der er opgivet i pjecen?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jens Rohde for den tredje og sidste korte bemærkning, og for fru Eva Kjer Hansen var det også den tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jo, selvgodheden lyser nu ganske godt ud af SF, men der er jo sådan set ikke noget nyt i, at den gør det på venstrefløjen. Jeg synes, at retorikken indeholder nogle af de gamle spor tilbage fra kulturrevolutionen dengang midt i 1960'erne. Jeg tror, det var 1966, at der var tale om de progressive og de kontrarevolutionære: Dem og os, og dem og os. Det er stort set den retorik hr. Villy Søvnald i en lidt anden udgave benytter sig af her i dag.